

Ανταπόκριση από την Αντιφασιστική πορεία στην Μπολόνια στις 9/11/2024

Της Α

Χθες, 9 Νοεμβρίου 2024, καλέστηκε στην Μπολόνια μάζωξη του πατριωτικού δικτύου με κεντρικό σύνθημα: 'Riprendiamoci Bologna – Contro degrado, spaccio e violenza'. Την επιστροφή, δηλαδή, της κόκκινης πόλης στα χέρια των φασιστών, με στόχο να 'καθαρίσει' από την βρωμιά, την βία και την διακίνηση. Με την έννοια της βρωμιάς βέβαια, υπάρχει μία σύνδεση με το βαθύτερο μίσος που τρέφουν οι συγκεκριμένοι άνθρωποι για την αύξηση του προσφυγικού (και μεταναστευτικού) πληθυσμού που πάντα θα βρίσκει ένα σπίτι στην Μπολόνια και θέτονται στο στόχαστρο.

Εντός του φασιστικού μπλοκ πρωτοστατούσαν οι CasaPound, νεοναζιστική οργάνωση και πρώην πολιτικό κόμμα – οπαδοί του Μουσολίνι και νοσταλγοί της φασιστικής σφαγής που διαπράχθηκε στον σταθμό τρένων της Μπολόνια στις 2 Αυγούστου του 1980. Μία το λιγότερο ντροπιαστική διαδήλωση, στο κέντρο της πόλης και μάλιστα λίγα βήματα από τον συγκεκριμένο σιδηροδρομικό σταθμό, τον τόπο δηλαδή του τότε εγκλήματος.

ΠΟΙΟΣ ΟΜΩΣ ΕΔΩΣΕ ΑΔΕΙΑ ΣΕ ΤΕΤΟΙΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΝΑ ΠΑΡΕΛΑΣΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΑΤΕΡΜΟΝΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΡΟΥΣΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ;

Μα φυσικά η προοδευτική και αριστερή διοίκηση της πόλης. Τι ειρωνεία. Πόσο πια μπορεί η κυβέρνηση της Μελόνι να κατεδαφίσει κάθε ηθική αξία; Πόσο να ισοπεδώσουμε οτιδήποτε δεν θυμίζει την Ιταλία του Μουσολίνι; Φυσικά και μία τέτοια κίνηση δεν θα μπορούσε παρά να λάβει την απάντηση που της άρμοζε. Χιλιάδες αντιφασίστ(ρι)ες βγήκαν στους δρόμους της πόλης για να δώσουν ένα ηχηρό μήνυμα. Ο φασισμός των εθνικιστικών ομάδων δεν θα παρελάσει στο κέντρο της πόλης. Η

μεγάλη (από τις 2) αντιφασιστική μάζωξη ξεκίνησε από την Piazza Del Nettuno, μπροστά στο μνημείο των πεσόντων παρτιζάνων και έκανε τον γύρο της πόλης για να καταλήξει πανηγυρικά στο ίδιο σημείο, κάποιες ώρες μετά.

Παρά τις συγκρούσεις και όλες τις εντάσεις που ακολούθησαν μεταξύ αστυνομίας και αντιφασιστ(ρι)ών όταν τα 2 μπλοκ ξεκίνησαν να πλησιάζουν στο ύψος του Parco della Montagnola, το τελικό αποτέλεσμα ήταν να σταματήσει το φασιστικό μπλοκ να κινείται προς το κέντρο. Η πορεία τους δεν ολοκληρώθηκε. Το αντιφασιστικό μπλοκ, βρέθηκε αποκλεισμένο και περιτριγυρισμένο από τεράστιο όγκο αστυνομικών δυνάμεων εντός του πάρκου, αλλά συνέχισε να αντιστέκεται μέχρι να καταστήσει σαφές πως η φασιστική ύπαρξη και απειλή δεν έχει καμία θέση στους δρόμους της πόλης. Η Μπολόνια ήταν και θα παραμείνει μία πόλη εκ διαμέτρου αντίθετη σε τέτοιες ιδεολογίες. Ανήκει στους ανθρώπους και στην πολυμορφία της.

– ΜΠΟΛΟΝΙΑ ΠΟΛΗ ΚΑΘΑΡΗ ΑΠΟ ΦΑΣΙΣΤΕΣ!

– ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.

– ORA E SEMPRE RESISTENZA!

Παραπομπές:

https://zic.it/lantifascismo-e-nelle-strade-assediata-la-sfilata-nera-di-patrioti-e-casapound/?fbclid=IwY2xjawGdkRpleHRuA2FlbQIxMAABHRgrdt1mbofqzk_0EfC40wiZRyw3cx7Y93mS4AD8Ni4qVAitmfhxTfKfjg_aem_FlLq1TXBdtS6yN7Q707gsQ

Υλικό Βίντεο:

https://www.instagram.com/reel/DCL5b2FtvcF/?igsh=MXBnMTBp0GhvNG03aw%3D%3D&fbclid=IwY2xjawGdk8tleHRuA2FlbQIxMAABHYQjFrQR3Y6Bk5kaPL3a30G8qM7ELjbxuNwStcJ2f1LmFYtVjVVUPbuD5A_aem_IGyQGpYahVHT5uQAzSfagg

<https://www.instagram.com/reel/DCK0J6usppp/>

**Παρουσίαση του 22ου τεύχους
του Περιοδικού Βαβυλωνία –**

Μπροστά στον Πόλεμο, Αντιεξουσιαστικές προσεγγίσεις για τον πόλεμο χθες και σήμερα(Θεσσαλονίκη)

Ένα γενικότερο
πλαίσιο:

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ 22ου ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΟΙ:

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΣΤΕΠΑΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

ACADEMY OF
DEMOCRATIC MODERNITY

ΠΕΜΠΤΗ 31.10.2024 | 19:00

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟ
Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 27 & ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

+ AFTER BAR

Παραμονή κάθε πολεμικής σύρραξης ή γενικευμένης κρατικής ανθρωποφαγής παράγονται διαφωνίες, αντιπαραθέσεις, ρήξεις, εντός του αντιεξουσιαστικού αναρχικού, ελευθεριακού χώρου σαν

συνέπεια απουσίας μίας ιστορικά σταθερής θέσης και στάσης απέναντι στον πόλεμο. Αυτή η διαπίστωση, δυστυχώς, δεν είναι καινούργια, αλλά έχει βαθιές ρίζες στο παρελθόν και δεν φαίνεται να αναιρείται. Υπάρχει λόγος, λοιπόν, να στοχαστούμε μία σταθερή αναρχική θέση απέναντι στον πόλεμο.

Ποια μπορεί να είναι η αντιεξουσιαστική θέση απέναντι στην κατάσταση πολέμου;

Η κατάσταση πολέμου είναι καθολική. Διαπερνά το σύνολο των κοινωνικών δομών, των κοινωνικών σχέσεων, αλλά και όλων των ατόμων. Ο Δημόσιος χώρος μετατρέπεται σε μια αποκλειστική διαβούλευση ένοπλου ή εν δυνάμει ένοπλου διαλόγου τακτικής και στρατηγικής της πολεμικής δράσης. Ο πόλεμος γίνεται η αισθητή πραγματικότητα, καθώς η απειλή δεν αφορά μόνο τη ζωή, αλλά το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας. Γίνεται, με άλλα λόγια, κοινωνική σχέση σε όλη τη διάρκειά του που μπορεί να απασχολεί μεγάλη ή μικρή χρονικότητα.

Το ότι ο πόλεμος παράγεται και διαχειρίζεται από το κράτος, δεν απαλλάσσει ούτε τώρα ούτε στο παρελθόν κανέναν, στο βαθμό που παρεμβαίνει στο δημόσιο χώρο, από το να πάρει την α' ή β' θέση ή την α' ή β' στάση. Σήμερα, όπου τα σύγχρονα εθνοκράτη σε μια διαρκή πολεμική ετοιμότητα που τροφοδοτεί ο εθνικισμός στον οποίο οφείλουν την ύπαρξή τους, αλλά και δέσμια μιας γεωστρατιωτικής και γεωπολιτικής σε πλανητικό επίπεδο που τα καθιστά σε μια επιπλέον κατάσταση πολεμικής αναμονής, το ερώτημα παραμένει.

Η αναγκαιότητα για μια ενιαία θέση-στάση απέναντι στον πόλεμο από αναρχική-αντιεξουσιαστική οπτική δεν αφορά το ενιαίο της υπόθεσης, αλλά πηγάζει από το γεγονός ότι ουδέποτε και κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες δεν εκφράστηκε μια ενιαία άποψη, όχι από οργανωτική αδυναμία, αλλά από πολιτική και φιλοσοφική ελλειμματικότητα πάνω σε δομικές αντιλήψεις της αναρχικής υπόθεσης.

Είτε «ιμπεριαλιστικός» είτε «αλλυτρωτικός» είτε «αμυντικός» είτε «αντιφασιστικός» είτε «εθνικός» είτε «εθνικοαπελευθερωτικός» η στάση ήταν αποσπασματική και

καταφατική προς όλους τους χαρακτήρες του πολέμου.

Συμμετέχουν οι:

- Σημειώσεις της Στέπας
- Academy of Democratic Modernity

Σας προσκαλούμε, λοιπόν, σε έναν αναγκαίο διάλογο για τη στάση του κινήματος πριν και κατά τη διάρκεια του πολέμου

Πέμπτη 31/10 στις 19:00 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο.
Θα ακολουθήσει bar για την ενίσχυση του Πολιτικού Περιοδικού Βαβυλωνία και της πολιτικής συλλογικότητας της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΕ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΥΡΙΑ (ΡΟΖΑΒΑ) – Riseup4Rojava ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

Από το βράδυ της 23ης Οκτωβρίου 2024, οι φασιστικές δυνάμεις του τουρκικού κράτους άρχισαν μια έντονη βομβιστική επίθεση στην ύπαιθρο, τα χωριά και τις πόλεις της βορειοανατολικής Συρίας. Το επίκεντρο των τελευταίων επιθέσεων ήταν η Rojava, αλλά στο στόχαστρο μπήκαν επίσης το Şengal και τα βουνά του νότιου Κουρδιστάν. Για άλλη μια φορά οι άνθρωποι ξύπνησαν με τον ήχο των βομβών να πέφτουν γύρω τους, ενώ οι εργάτες βρέθηκαν να διακινδυνεύουν τη ζωή τους για να συνεχίσουν να παράγουν ζωτικής σημασίας προμήθειες για τον λαό. Δεκάδες πολίτες και εργάτες έχουν ήδη χάσει τη ζωή τους μαρτυρικά και ακόμη περισσότεροι έχουν τραυματιστεί σοβαρά. Τα χτυπήματα των

μη επανδρωμένων αεροσκαφών κατέστρεψαν αρτοποιεία, σταθμούς βενζίνης και ηλεκτρικού ρεύματος. Τα κέντρα των Δυνάμεων Εσωτερικής Άμυνας (Asayîş) ήταν επίσης ένας άλλος κύριος στόχος, στον οποίο έχουν ήδη μαρτυρήσει αρκετά μέλη των δυνάμεων Asayîş. Η Τουρκία θέτει όλους τους κατοίκους της βορειοανατολικής Συρίας υπό πολιορκία. Η καταστροφή υπηρεσιών που διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα της κοινωνίας δείχνει μια σαφή επίθεση στα επιτεύγματα του λαού που αυτοοργανώνεται.

Ο ρόλος των κρατών της Ευρώπης, όπως η Γερμανία, η Βρετανία, η Ισπανία και η Ιταλία, είναι σαφής. Όλα αυτά τα κράτη προμηθεύουν την Τουρκία με τα όπλα τα οποία και χρησιμοποιεί στη συνέχεια για να επιτεθεί στη βορειοανατολική Συρία και την επαναστατική κοινωνία εκεί. Η πρόθεσή τους είναι να επεκτείνουν την υποστήριξή τους προς την Τουρκία, όπως φαίνεται από τις πρόσφατες συζητήσεις μεταξύ και των πέντε κρατών για την αποστολή αεροσκαφών Eurofighter που κατασκευάζονται από την Airbus, την BAE Systems και τη Leonardo από την Ευρώπη στην Τουρκία.

Αυτές οι πιο πρόσφατες επιθέσεις έρχονται λίγο περισσότερο από ένα χρόνο μετά τις περσινές. Τον Οκτώβριο του 2023 η Τουρκία άρχισε να βομβαρδίζει κρίσιμες μη στρατιωτικές υποδομές. Οι επιθέσεις δεν σταμάτησαν μέχρι τον Ιανουάριο του 2024. Για να σταματήσουν οι επιθέσεις πρέπει να σταθούμε στο πλευρό του λαού της βορειοανατολικής Συρίας για την υπεράσπιση της δημοκρατικής και ισότιμης ζωής και του συστήματος που οικοδομείται εκεί, πρέπει να δώσουμε μια ισχυρή απάντηση αγωνιζόμενοι από κοινού και να ασκήσουμε αρκετή πίεση στο τουρκικό κράτος ώστε να καταστήσουμε πολιτικά αδύνατη την πραγματοποίηση περαιτέρω επιθέσεων. Για να το κάνουμε αυτό πρέπει να είμαστε οργανωμένοι.

Συμμετέχετε σε τοπικές δράσεις ή/και οργανώστε τις δικές σας, αυτό είναι θεμελιώδες για να γίνει γνωστή η πραγματικότητα των λαών εκεί ώστε να επηρεαστούν τα κράτη και οι εταιρείες που είναι συνένοχοι στις επιθέσεις αυτές.

Καλούμε όλους τους φίλους και συμμάχους μας να μας ακολουθήσουν στους δρόμους.

Μαζί θα σταματήσουμε τις επιθέσεις στη βορειοανατολική Συρία και θα υπερασπιστούμε την επανάστασή μας!

Δίκτυο Riseup4Rojava

Διεθνής συντονισμός

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΡΗΝΗ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΙΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Γιγαντοπανό που κρεμάστηκε στην Γέφυρα Τριανδρίας στον Περιφερειακό.

Μία από τις θεματικές που θα συζητηθούν στα πλαίσια της 18ης Πανελλαδικής Συνάντησης της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης η οποία θα πραγματοποιηθεί στις 26-27/10 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι» αποτελεί και αυτή του πολέμου.

Αναπτύσσοντας την συγκεκριμένη πολιτική ατζέντα προχωρήσαμε σε ανάρτηση γιγαντοπανό σε διάφορα σημεία της πόλης.

Πιο συγκεκριμένα και η σχετική ανακοίνωση επί του πολέμου:

Συμπληρώνεται ένας χρόνος από την αρχή ενός νέου αιματοκυλίσματος στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και πιο

συγκεκριμένα της Παλαιστίνης, όπου τα τελευταία χρόνια το κράτος του Ισραήλ είχε δημιουργήσει μια καταπιεστική-εξοντωτική συνθήκη με ασφυκτική κρατική καταστολή, βασανιστήρια, εποικισμούς και θανατοπολιτική. Εδώ και ένα χρόνο η Μέση Ανατολή έχει βυθιστεί ακόμα περισσότερο στην ατέρμονη συνθήκη και “απάντηση” του Πολέμου.

Το Ισραηλινό Κράτος μέσα σε μία εθνικιστική, μιλιταριστική, αποικιοκρατική, πολεμοχαρή και επεκτατική έξαρση του λεγόμενου Μεγάλου Ισραήλ, όπως το χαρακτηρίζουν οι Αρχηγοί του, σφαγιάζει όσες περιοχές θεωρεί ως “εχθρούς” ξεκινώντας από τον στόχο της Παλαιστίνης, με πρόσχημα την εξόντωση της οργάνωσης της Χαμάς και συνεχίζοντας τις τελευταίες ημέρες στο Λίβανο, με πρόσχημα την εξόντωση της Χεζμπολάχ και αναλόγως σε Συρία και Υεμένη. Υποτιθέμενος στόχος είναι μία δήθεν απελευθέρωση της περιοχής από την θεοκρατία. Βασικός στόχος οι ίδιες οι κοινωνίες και οι κάτοικοι σε οποιαδήποτε όχθη κι αν βρίσκονται.

Παράλληλα, η λεγόμενη “Δύση” παρατηρεί, κλείνοντας το μάτι με δισεκατομμύρια στήριξης σε εξοπλιστικά ή συμμετέχοντας κιόλας στις σφαγές είτε με την άμεση συνδρομή είτε έμμεσα μέσω της διάθεσης βάσεων. Ενώ ο καθεστωτικός Τύπος της “Δύσης” δεν παύει να διαχωρίζει τους δολοφονημένους επιλεκτικά προβάλλοντας τους με βάση την εθνικότητα και το κράτος. Λες και οι σκοτωμένοι/ες, τραυματίες και εκτοπισμένοι/ες από την μία έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα απ’ τους/τις άλλους/ες.

41000+ νεκρούς/ές μετά, χιλιάδες τραυματίες και εκατομμύρια εκτοπισμένοι/ες αποτελούν την φρίκη και την ωμότητα που αποτυπώνεται σε αυτό που ονομάζεται πόλεμος. Όπως καταδεικνύει η συνεχιζόμενη και κλιμακώμενη εμπόλεμη κατάσταση σε Μέση Ανατολή αλλά και στην Ουκρανία, σε μια ήδη τεταμένη περίοδο, οι ισορροπίες ανάμεσα σε κράτη και τα συμφέροντα της κάθε οικονομίας αλλάζουν από μέρα σε μέρα. Οι πολεμικές συγκρούσεις αυξάνονται και κανονικοποιούνται, ενώ παράλληλα τα ποσοστά της Ακροδεξιάς ανεβαίνουν παγκοσμίως. Η ακροδεξιά ρητορική έρχεται άλλη μια φορά να υποστηρίξει κράτη ανά τον κόσμο όσο ωθούνται

σε εσωστρέφεια, προτάσσουν και εργαλειοποιούν την εθνική τους ταυτότητα και κυριαρχία ως προς τους πρόσφυγες και τον “Άλλο-Ξένο”, κλείνοντας τα σύνορά τους, εξοπλίζοντας ακόμα περισσότερο τις κατασταλτικές τους δομές.

Ο πόλεμος εμφανίζεται υπέρμετρα και καθημερινά ως ρητορική αντιμετώπιση στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και προβάλλεται ως η πλέον κατάλληλη λύση για την διαχείριση εθνικών και κρατικών ζητημάτων. Με αυτόν τον τρόπο εδραιώνεται κοινωνικά ως αναγκαίος, ενώ νομιμοποιείται η θανατοπολιτική και η βαρβαρότητα του κράτους απέναντι σε αυτό που το ίδιο έχει ορίσει ως εχθρό. Η νομιμοποίησή του στην κοινή γνώμη αποτελεί βασικό κλειδί για την συνέχισή του, καθώς τα κατώτερα κυρίως κοινωνικά στρώματα είναι αυτά που χρειάζεται να τροφοδοτήσουν την πολεμική μηχανή, στο όνομα της εθνικής-εδαφικής κυριαρχίας ή αλλιώς της “εθνικής ενότητας”. Η δημιουργία και η ενίσχυση μιλιταριστικών πρακτικών για την αντιμετώπιση του “εχθρού” γίνεται τόσο μεθοδικά, που η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών φαίνεται να αποτελεί μονόδρομο για την εκάστοτε Εξουσία.

Όσον αφορά την γεωγραφία της Ελλάδας, ιδιαίτερα μετά την πανδημία του Covid-19, η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση σε διάφορους τομείς της ζωής είναι παραπάνω από φανερό, με την καταστολή να γίνεται όλο και πιο συχνή, όλο και πιο έντονη, όλο και πιο βαριά εξοπλισμένη. Βλέπουμε την αστυνομία και τον στρατό να ανανεώνονται διαρκώς τόσο σε δυναμικό όσο και σε υλικά, με το Κράτος να δαπανεί σε αυτά τεράστια ποσά, αποτυπώνοντας έτσι με ξεκάθαρο τρόπο τις προτεραιότητες του Κράτους. Πιο συγκεκριμένα, βλέπουμε την ΕΛ.ΑΣ. να στρατιωτικοποιείται περισσότερο και να εδραιώνεται η παρουσία της όσον αφορά την διαχείριση κάθε κρίσης κυβερνησιμότητας και “έκτακτης συνθήκης” όσον αφορά το κράτος και το κεφάλαιο. Παράλληλα, το ίδιο το Κράτος και το εφοπλιστικό Κεφάλαιο συμμετέχουν ενεργά στους διεξαγόμενους πολέμους παίρνοντας ξεκάθαρη θέση με στόχο κοινωνίες διαλυμένες, εκτοπισμένους/ες και δεκάδες χιλιάδες νεκρούς/ές. Την ίδια στιγμή τα σύνορα της χώρας, από τον Έβρο ως το Αιγαίο, έχουν γίνει ένας μαζικός

τάφος ανθρώπων που τρέχουν να γλυτώσουν από τον πόλεμο και τις συνέπειες του.

Μέσα σε αυτή την συνθήκη στεκόμαστε στο πλευρό των ξεριζωμένων αυτού του κόσμου. Μπροστά στις αποικιοκρατικές και ιμπεριαλιστικές βλέψεις και επιθέσεις ολόκληρης της “Δύσης”, με πρόσχημα την άμυνα ενός πολεμοχαρούς κράτους στην περιοχή που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του, να δομήσουμε ένα αντιπολεμικό κίνημα που θα αντιστέκεται στην εμπλοκή του ίδιου του Ελληνικού Κράτους στον πόλεμο, καθώς και στον περαιτέρω μιλιταρισμό και στρατιωτικοποίηση των ίδιων των κοινωνιών. Παράλληλα, οφείλουμε να δημιουργήσουμε αναχώματα στην άνοδο της Ακροδεξιάς και των εθνικιστικών κραυγών που αναδύονται και επωφελούνται από όλη αυτή την κατάσταση, στρέφοντας τις κοινωνίες προς τον κοινωνικό κανιβαλισμό, το μίσος για οτιδήποτε διαφορετικό, στην ομοφοβία, στον ρατσισμό και σε μία εθνική ομοιογένεια όπου κάθε διαφορετική φωνή θα εξουδετερώνεται στο βωμό της εθνικής ενότητας.

Η κοινωνική βάση είναι η πρώτη που θα χάσει από τον πόλεμο. Πρώτοι και πρώτες θα γίνουν κρέας για την πολεμική μηχανή και θα αφεθούν στη τύχη τους, όπως σε τόσες άλλες περιπτώσεις κρίσεων και καταστροφές (πυρκαγιές, πλημμύρες, Τέμπη) αλλά και στην ίδια την καθημερινότητα. Ενώ οι κοινωνίες εξοντώνονται στον πόλεμο, τα ίδια τα έθνη – κράτη και το κεφάλαιο αναπαράγονται από αυτόν: δημιουργούν τους ίδιους τους πολέμους με σκοπό την κάμψη κάθε αντίστασης και αμφισβήτησης στο εσωτερικό τους από την μία και με σκοπό το κέρδος από την άλλη.

Το μόνο μέρος που μπορούμε να πάρουμε είναι αυτό της αντίστασης στην θανατοπολιτική του κεφαλαιοκρατικού συστήματος και των πτυχών της και όχι η επιλογή κάποιου ιμπεριαλιστικού-κρατικού μπλοκ ή το τυφλό ρατσιστικό μίσος προς τους Μουσουλμάνους ή τους Εβραίους. Η Ιστορία, άλλωστε, δεν γράφεται από την Εξουσία αλλά από τις ίδιες τις κοινωνίες. Να σταθούμε, δηλαδή, πραγματικά στο πλευρό των ίδιων των καταπιεσμένων, των από τα κάτω απέναντι στην ισοπέδωση και

στην συνεχόμενη σφαγή.

- Λευτεριά στην Παλαιστίνη
- Αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό και Λιβανέζικο λαό
- Να σταματήσουν τα εγκλήματα πολέμου και ο ίδιος ο πόλεμος από το Κράτος του Ισραήλ
- Καμία συμμετοχή του Ελληνικού Κράτους στις σφαγές στη Μέση Ανατολή

**– ΕΔΩ ΠΝΙΓΜΕΝΟΙ, ΕΚΕΙ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΕΝΟΙ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΞΕΝΟΙ**

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

ΖΟΥΜΕ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ- ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΙΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ακρίβεια, η εργασία και το αυξημένο κόστος ζωής αποτελούν ακόμη μία από τις θεματικές που θα συζητηθούν στα πλαίσια της 18ης Πανελλαδικής Συνάντησης της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης η οποία θα πραγματοποιηθεί στις 26-27/10 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι».

Στα πλαίσια ανάπτυξης δράσεων γύρω από τις θεματικές αυτές αναρτήθηκε γιγαντοπανό στην Μεγάλη Πύλη της Πορτάρας στην περιοχή των Συκεών.

*“Στέγαση, Ενέργεια, Τροφή
Δεν είναι εμπορεύματα ανήκουν στο λαό
Ζούμε χειρότερα – κοστίζει περισσότερο”*

Παρακάτω η σχετική ανακοίνωση από καμπάνια δράσεων σχετικά με την ακρίβεια:

Παγκόσμια και εγχώρια, ατομικά και συλλογικά, τα τελευταία πολλά χρόνια φαίνεται πως το επίπεδο ποιότητας της ζωής έχει μειωθεί σημαντικά, καθώς ζούμε σε μία εξαιρετικά παρατεταμένη περίοδο “εκτάκτων συνθηκών”, όπου οι κρίσεις, οικονομική, οικολογική και υγειονομική, αλληλοτροφοδοτούνται, διαδέχονται η μία την άλλη και γίνονται κανονικότητα. Μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers το 2008 και του χρηματοπιστωτικού συστήματος στις ΗΠΑ, η οικονομική κρίση εξαπλώθηκε γρήγορα στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, επηρεάζοντας κυρίως τις εθνικές οικονομίες του Ευρωπαϊκού Νότου, φέρνοντας την εποχή των μνημονίων.

Την κρίση αυτή πλήρωσαν οι φτωχοί με το εισόδημα να συρρικνώνεται και τα ποσοστά ανεργίας να αυξάνονται ραγδαία καθώς όλο και περισσότεροι/ες χάνουμε καθημερινά τη δουλειά μας ή μέρος του εισοδήματός μας. Παράλληλα, το κόστος ζωής αυξήθηκε με τα τρόφιμα, τους λογαριασμούς (ρεύμα, νερό, τηλεπικοινωνίες), τα ενοίκια, τις μετακινήσεις να είναι πολύ πιο ακριβά. Σε αυτή τη συνθήκη, άνθρωποι πληγωμένοι και μόνοι, σε ένα περιβάλλον εξατομικευμένης ευθύνης, έμειναν πίσω χωρίς τροφή, υγεία, στέγη και ζεστασιά. Την ίδια στιγμή, διαχειριστές της εξουσίας παγκοσμίως, όλων των πολιτικών αποχρώσεων, εντόπιζαν το δημοσιονομικό πρόβλημα στη “σπατάλη” πολιτικών κοινωνικής πρόνοιας και διατείνονταν για το καλύτερο πολιτικό πρόγραμμα λιτότητας που θα εγγυούνταν “την γρήγορη έξοδο από τα μνημόνια” και την “επίτευξη των στόχων ανάπτυξης” ως μοναδικό εγγυητή της ζωής.

Η υγειονομική κρίση της Covid-19, η οποία είναι η ίδια απότοκο της αλόγιστης επιβολής του κεφαλαίου στη φύση, βρήκε τις κοινωνίες εξουθενωμένες και κάθε έννοια κοινωνικής φροντίδας να έχει πάρει το δρόμο της απαξίωσης. Η αποτυχία των κρατών να αντιμετωπίσουν ορθολογικά την πανδημία έφερε ως αποτέλεσμα περισσότερους από 5.5 εκατομμύρια νεκρούς παγκοσμίως μέχρι στιγμής. Φυσικά, καμία πανδημία δεν αρκεί για να αναθεωρηθεί το πλιάτσικο της άενης ανάπτυξης και να αναχαιτιστεί η

επέλαση στους φυσικούς πόρους του πλανήτη. Τα κράτη και το κεφάλαιο παραμένουν πιστά στο ιδεολόγημα της συνεχούς οικονομικής μεγέθυνσης, που είναι υπεύθυνο για την κλιματική κρίση και τις χιλιάδες ανθρώπινες ζωές και εκατομμύρια καταστροφών που έχει ήδη κοστίσει.

Σε μια τέτοια συνθήκη ανασφάλειας και απαισιοδοξίας για το μέλλον σε παγκόσμιο επίπεδο, έρχεται η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία να φέρει μια ακόμα “έκτακτη” κρίση. Το αποτύπωμα της εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία είναι πολυεπίπεδο και πάντα στις πλάτες της κοινωνίας, αφού ο κάθε πόλεμος αφήνει πίσω φτώχεια, εξαθλίωση, περισσότερο εθνικισμό και μίσος. Στην Ουκρανία το βίωμα του πολέμου είναι άμεσο με ζωές να χάνονται από βομβαρδισμούς και άλλες να εκτοπίζονται από τα σπίτια τους για να γλιτώσουν. Από την άλλη, στη Ρωσία η καταστολή εντείνεται με τις συλλήψεις διαδηλωτών ενάντια στον πόλεμο να ξεπερνούν τις 12.000! ενώ σε όλη την Ευρώπη το κόστος ζωής εκτοξεύεται και η φτωχοποίηση βαθαίνει, με τον πόλεμο να έχει δημιουργήσει ένα νέο ντόμινο αύξησης των τιμών στα βασικά αγαθά.

Φυσικά κανένα κράτος δεν διατίθεται να βελτιώσει τις συνθήκες ζωής των πολιτών, δαπανώντας χρήματα για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά οι απανωτές κρίσεις, εφόσον τα κρατικά χρήματα δαπανώνται σε τομείς που αποτελούν προτεραιότητες για το κεφάλαιο. Την ίδια στιγμή που μιλάμε για ενεργειακή κρίση, υπερ-πληθώρα καταναλωτικών προϊόντων εξακολουθούν να παράγονται σε βάρος της φύσης, εξαντλώντας τους φυσικούς πόρους και επιστρέφοντας σε αυτή άπειρους τόνους αποβλήτων αχρείαστων ανταγωνιστικών προϊόντων.

Το κεφάλαιο εξακολουθεί να κερδίζει μεταβιβάζοντας το ενεργειακό κόστος στη δική μας πλάτη με όλα τα βασικά αγαθά να παίρνουν φωτιά. Το νερό, η τροφή, η ενέργεια, η μετακίνηση, η στέγη και η υγεία, που ήδη από την εποχή των μνημονίων έχουν χάσει το κοινωνικό τους πρόσημο, στην παρούσα συνθήκη εκτοξεύονται στη δίνη της ανταγωνιστικής αγοράς.

Οι λογαριασμοί ρεύματος έχουν τετραπλασιαστεί και οι τιμές στα ράφια έχουν αυξηθεί κατακόρυφα ακολουθώντας τους νόμους του χρηματιστηρίου ενέργειας. Τα ενοίκια έχουν απογειωθεί με τα κτηματομεσιτικά funds να έχουν ήδη στρώσει το έδαφος πολύ νωρίτερα και το κεφάλαιο να χειροκροτά την ανάπτυξη και την αυτορρύθμιση της αγοράς. Τα κράτη, που πολύ εύκολα βρήκαν τους πόρους για να καλύψουν τις εξοπλιστικές δαπάνες στρατού και αστυνομίας, ώστε να επιτελέσουν τον κυριαρχικό τους ρόλο, δύσκολα εκταμιεύουν έστω και ένα ευρώ για την ενίσχυση της κοινωνίας που έχει επωμιστεί όλο το κόστος, καθώς για ακόμη μία φορά οι δικές τους κρίσεις χρεώνονται στις δικές μας πλάτες.

Μέσα σε όλο αυτό το πλαίσιο διαμορφώνεται και παγιώνεται ο νέος τρόπος ζωής, αυτός του φόβου, της ανασφάλειας και της ατομικής και συλλογικής αδράνειας, όπου τα πάντα εξελίσσονται πέρα από τη σφαίρα του ανθρώπου. Ο πολεμικός λόγος κανονικοποιείται, όλοι στρέφονται εναντίων όλων και βέβαια όλοι εναντίων των αδύναμων. Οι μετανάστες διακρίνονται στους αυθεντικούς -αυτούς από την Ουκρανία- με τα κράτη να εξασφαλίζουν την άμεση και ασφαλή ενσωμάτωσή τους στις ευρωπαϊκές κοινωνίες και στην ασύμμετρη απειλή -αυτούς της αφρικανικής ηπείρου- με τα κράτη να εξασφαλίζουν την εξόντωσή τους σε στεριά και θάλασσα. Όσοι/ες φτάσουν ή θα φυλακιστούν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ή θα τους λιντσάρουν σκατόψυχοι ακροδεξιοί με το τέρας της λευκότητας της Ευρώπης να βρυχάται.

Σε αυτή τη συνθήκη υψώνουμε τις συλλογικές μας αντιστάσεις απέναντι στην εξουσία που μας θέλει υπάκουους να σηκώνουμε το βάρος των κρίσεων με ολοένα και μεγαλύτερη υποβάθμιση των ζώων μας. Παίρνουμε θέση σε τροχιά σύγκρουσης με την ακροδεξιά συμμορία, που εκτοπίζει κάθε τι διαφορετικό στο σκοτάδι του κλειστοφοβικού εθνοκρατισμού.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

18Η ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ 26-27/10

Ακολουθεί απόσπασμα από την εισήγηση μας για την πρώτη θεματική με τίτλο «Πρόταγμα: Αναστοχασμός και Αναδιατύπωση»

«ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΜΕ ΠΙΟ ΠΕΡΑ ΑΣ ΕΧΟΥΜΕ ΥΠΟΨΗ ΟΤΙ...»

Οι βασικοί πυλώνες ή καλύτερα το υπέδαφος πάνω στο οποίο στηρίζεται το Αντιεξουσιαστικό πρόταγμα, όπως έχουν διαμορφωθεί ιστορικά τα πράγματα, είναι η ιδέα της Αναρχίας, ο Σοσιαλισμός χωρίς εξουσία, ο Αντιεξουσιαστικός σοσιαλισμός. Αυτοί οι πυλώνες καταγράφονται εδώ για να υποδηλώσουν τον πολιτικό προσανατολισμό μας και όχι να χρησιμοποιηθούν σαν ιδεολογία ή να μετατραπούν σε ιδεολογία ή τέλος για παραγωγή ιδεολογικών κατασκευών. Η αλήθεια είναι ότι αυτά τα ιστορικά προτάγματα δεν έγιναν ποτέ στοιχεία μιας ψευδούς συνείδησης ούτε φυσικά καθεστωτικές ιδεολογικές δομές. Κάτι τέτοιο δεν οφείλεται μόνο στη γενικότερη αντιεξουσιαστική στρατηγική, της μη κατάληψης της εξουσίας, αλλά κυρίως στην άμεση δράση, στις εδώ και τώρα εναλλακτικές προσπάθειες εδαφικοποίησης των αντιεξουσιαστικών προτάσεων σε όλα τα κοινωνικά πεδία, είτε αφορούσαν την οργάνωση της παραγωγής είτε τις αυτοθεσμίσεις στην παιδεία, στην κουλτούρα, στον τρόπο οργάνωσης του αγώνα και της καθημερινής ζωής.

Με άλλα λόγια, δεν ήταν οι ιδέες μας ένα μεταφυσικό σύνολο μελλοντολογικών υποσχέσεων, αλλά αφορμή για άμεση πραγματοποίηση, για ανάληψη άμεσης δράσης με σκοπό την υλοποίηση όλων των προτάσεων εξόδου από τον καπιταλισμό και

από τις σχέσεων κυριαρχίας. Έγιναν πράξεις, έγιναν πειράματα στην κατεύθυνση του αντιεξουσιαστικού σοσιαλισμού από την εμφάνιση του, για να κορυφωθεί η εικόνα του στην Ισπανική επανάσταση του 1936, εκεί όπου με όρους κοινωνικής πλειοψηφίας, ταυτόχρονα με τον αντιφασιστικό αγώνα, πραγματώνονταν πολλά στοιχεία του αντιεξουσιαστικού σοσιαλισμού στα εργοστάσια και στην αγροτική παραγωγή ενώ τα περισσότερα ζητήματα παιδείας και πολιτισμού είχαν ήδη τεθεί με τα εκατοντάδες κοινωνικά κέντρα που υπήρχαν σε όλη τη χώρα και με τα σχολεία που ο Φρανσίσκο Φερέρ είχε αναδείξει.

Πιάνοντας αυτό το νήμα, σκοπός μας είναι να λειτουργήσουμε για την παραπέρα αποκατάσταση του αισθητού κόσμου, επεκτείνοντας αυτά τα προτάγματα και όχι περιορίζοντάς τα. Όπως λοιπόν η Ελευθερία και η Ισότητα έχουν δυναμικό και όχι στατικό χαρακτήρα, έτσι και το αντιεξουσιαστικό πρόταγμα, που τις διαπερνά ενισχύοντάς τις, έχει εξίσου δυναμικό χαρακτήρα στο χρόνο και στο χώρο. Ούτως ή άλλως, όλες οι ιδέες έχουν δυναμικό χαρακτήρα, αλλά ο μόνος που μπορεί να σταματήσει αυτή τη διαδικασία είναι το ίδιο το υποκείμενο που τις χρησιμοποιεί, ο ίδιος ο άνθρωπος δηλαδή. Είτε να σταματήσει την χρονικότητα και να τις μετατρέψει σε εξουσία είτε να τις ιδιωτικοποιήσει χρησιμοποιώντας τις σε επίπεδο μικροκοινωνικών διαδικασιών. Όπως όμως και να 'χουν τα πράγματα ο περιορισμός και όχι η επέκταση...»

Σας περιμένουμε, και τις δυο ημέρες, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι», από τις 11 πμ, για να συζητήσουμε, για να φανταστούμε την προοπτική, για να πάρουμε θέση στους διεξαγόμενους κοινωνικούς εμφύλιους!

Απάθεια-Παραίτηση Τέλος!

Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Βιβλιοπαρουσίαση στον ε.κ.χ. «αλλάι»: Gentrification και Εκτοπισμός, μια μελέτη και μερικές σκέψεις για το τι συμβαίνει στις γειτονιές μας»

gentrification και εκτοπισμός

μια μελέτη και μερικές σκέψεις
για το τι συμβαίνει στις γειτονιές μας

Μπουσδέκη Μαρία

Δυσάνιος Τύπος

*Η συζήτηση σχετικά με το βιβλίο
θα λάβει χώρα στον ελεύθερο
Κοινωνικό Χώρο «αλλάι», την
Πέμπτη 17/10, στις 19:00,
παρουσία της συγγραφέως.*

Η έκδοση χωρίζεται σε δύο μέρη, το πρώτο αποτελεί μία μελέτη για το gentrification, τη γέννηση και την εξέλιξη του, τις ρίζες του, μία μελέτη επικεντρωμένη στον εκτοπισμό πληθυσμών ως δομικό κομμάτι του καθώς και παραδείγματα περιοχών που υπέστησαν gentrification ήδη από τα πρώτα χρόνια εμφάνισής του και αποτέλεσαν παραδείγματα και φάροι νεοφιλελεύθερης πολιτικής για τον χώρο από τη μία αλλά και αγώνων από την άλλη. Της εκτενούς αυτής μελέτης ακολουθεί μία προσπάθεια να φέρουμε το νήμα της διαδικασίας στο εδώ και στο τώρα. Με βάση

αυτή τη μελέτη, επιδιώκεται μια ανάγνωση για το τι συμβαίνει σήμερα στις γειτονιές μας και ειδικά σε αυτές που, πια, δεν μπορούν να χωρέσουν κανέναν από εμάς, τους ανθρώπους της κοινωνικής πλειοψηφίας, τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, τους ανέργους, τους πρόσφυγες, τους παρίες. Να καταλάβουμε γιατί και πως οι γειτονιές μας, -ή έστω- στο παρόν κάποιες εξ' αυτών, μετατρέπονται από ζωντανές γειτονιές σε αποστειρωμένους τόπους και πεδία άντλησης μέγιστου δυνατού κέρδους.

gentrification και εκτοπισμός

(...) Φτάνοντας στο εδώ και στο τώρα, η έκδοση ενός βιβλίου, όπως το συγκεκριμένο, με αφορμή τα χωρικά ζητήματα, μπορεί να συμβάλει δυναμικά στην (επανα)διεκδίκηση, εκτός των άλλων, και του δημόσιου χώρου της πόλης. Ενός χώρου, ζωτικού, ζωντανού, πολιτικού, κοινωνικού και πολιτισμικού, που η έννοια του «ανήκειν», δεν περικλείεται στα ατομικά συμφέροντα αλλά αναπτύσσεται μέσα από τις συλλογικές διεκδικήσεις για τη διαμόρφωση μιας διαφορετικής (καλύτερης) κοινωνικής πραγματικότητας.

Η τρέχουσα συγγραφή περιλαμβάνει μια πλήρη ανάλυση των πολιτικών και οικονομικών στρατηγικών, που συνέβαλαν στη διαμόρφωση του αστικού χώρου ήδη από τις αρχές του 20ου αιώνα. Οι διαδικασίες της αστικοποίησης και της εξευγενοποίησης των χώρων της πόλης εξάλλου, αποτελούν ένα παγκόσμιο φαινόμενο που, όπως αναλύεται και στο παρόν βιβλίο, ταυτίζεται με τις καπιταλιστικές πολιτικές και τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Κεντρική θέση στο έργο της Μαρίας έχει η ερευνητική της εργασία, η οποία και αποτέλεσε αφορμή για την παρούσα έκδοση, που εμπλουτίζεται με νέα στοιχεία αποφεύγοντας γενικές και αόριστες θεωρητικές προσεγγίσεις αλλά βάζοντας πραγματικά τα ζητήματα του χωρικού σχεδιασμού στο σημείο της σύγχρονης ταξικής και κοινωνικής σύγκρουσης.

Πρόκειται για ένα συγγραφικό έργο, που επιθυμεί να ανοίξει διάλογο με τα τρέχοντα κινήματα της πόλης, ενάντια σε μια

μητρόπολη που αλλάζει συνεχώς. Με επίκεντρο τις πολιτικές της εξευγενοποίησης, της αστικοποίησης και της ωραιοποίησης που απονεκρώνουν τις γειτονιές, μετατρέποντας, τόσο τη γειτονιά όσο και τη ζωή εντός της, σε τουριστικό «προϊόν» προς κατανάλωση, η συγγραφέας παρουσιάζει τους σύγχρονους προβληματισμούς γύρω από την πόλη και την αρχιτεκτονική συνδέοντας τους με τα πεδία των πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών επιστημών αλλά και με τις συνθήκες της ταξικής πάλης.

Μαρία-Νεφέλη Σιώζου

Από τον πρόλογο της έκδοσης

Βιβλιοπαρουσίαση στο κινηματικό βιβλιοπωλείο «Lucio» : «Μεταπολίτευση» του Δ. Ελευθεράτου

Το κινηματικό βιβλιοπωλείο «Lucio» και οι εκδόσεις Τόπος σας προσκαλούν στην παρουσίαση του βιβλίου του Διονύση Ελευθεράτου «Μεταπολίτευση»

Η γεννημένη προ πεντηκονταετίας Μεταπολίτευση φαντάζει γρίφος. Δημοσιολόγοι διαφωνούν για το πότε εξέπνευσε, αλλά και για το πόσο ζωντανά παραμένουν τα «καταπιστεύματά» της. Πολιτικοί των δύο κομμάτων (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ) τα οποία γεννήθηκαν μαζί της και κυριάρχησαν σε όλη –ή σχεδόν– τη διάρκειά της τη στηλιτεύουν, ως συνολικά επιζήμια περίοδο. Κάποτε αυτό το έκανε μόνον η Ακροδεξιά.

Στην πραγματικότητα αφορίζουν τον ριζοσπαστισμό που

αναπτύχθηκε στην κοινωνία κατά τη Μεταπολίτευση (κυρίως την πρώτη) κι άσκησε πολλαπλές επιδράσεις. Ο αφορισμός αυτός λειτουργεί και ως φύλλο συκής, πίσω από το οποίο πασχίζουν να κρυφτούν οι συνέπειες των επιλογών της οικονομικής ελίτ και τα αδιέξοδα του παραγωγικού μοντέλου της χώρας.

Ο Διονύσης Ελευθεράτος ακτινογραφεί τις σημαντικότερες πολιτικές -κοινωνικές συγκρούσεις της Μεταπολίτευσης, κυρίως από την πρώτη και ζωηρότερη περίοδό της. Διαπιστώνει πώς επηρέασε ο ριζοσπαστισμός της τις ιδέες και την ψυχαγωγία. Εξετάζει τις κυκλοφορίες των εφημερίδων παράλληλα με τις πολιτικές εξελίξεις. Προσδιορίζει τη θέση που έδωσε το κλίμα της εποχής στο ποδόσφαιρο, το μπάσκετ, τη ροκ μουσική, το σινεμά. Τέλος, εστιάζει σε μερικά κλασικά κατηγορητήρια, σε βάρος της Μεταπολίτευσης, για την οικονομία και τα εργασιακά.

Το βιβλίο τρυπώνει σε δικαστικές αίθουσες, πολιτικές συνεδριάσεις, «κονκλάβια», διαδηλώσεις, απεργίες, πεδία αστυνομικών εφόδων· σε γήπεδα, κινηματογράφους και χώρους συναυλιών. Οι «ήχοι» του είναι –και αυτοί– πολλαπλοί. Ακούγονται τα συνθήματα των συλλαλητηρίων, τα επινίκια γέλια των απεργών της ΛΑΡΚΟ, τα soundtrack του Ζ και της Κατάστασης πολιορκίας, τα «σόλο» του Ρόρι Γκάλαχερ στη Νέα Φιλαδέλφεια και του Τζο Στράμερ στο Καλλιμάρμαρο.

Παρασκευή 18 Οκτωβρίου , στις 7:30 μ.μ. στο κινηματικό βιβλιοπωλείο «Lucio»

Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλλάι» (Εξάρχεια, Είσοδος από Οικονόμου 6)

Το Χρονικό των Ρατσιστικών

πογκρόμ στην Αγγλία τον Αύγουστο κ η αντίδραση του Αντιφασιστικού κινήματος

Του Α.Χ.

Μετάφραση Ιωάννα Σπάη

Πηγή : *Unicorn Riot*

Μια βίαιη και ξενοφοβική φυλετική εξέγερση διέσχισε διαφορά μέρη της Αγγλίας από τις 30 Ιουλίου έως τις 7 Αυγούστου. Τα θανατηφόρα μαχαιρώματα τριών κοριτσιών στις 29 Ιουλίου στο Σάουθπορτ χρησιμοποιήθηκε από την ακροδεξιά ως δικαιολογία για να εξαπολύσουν το μίσος τους στους δρόμους του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η παραπληροφόρηση, οι εικασίες κι οι λαθεμένοι ισχυρισμοί για την εθνικότητα, θρησκεία και το μεταναστευτικό καθεστώς του επιτιθέμενου δημιούργησε ένα λανθασμένο αφήγημα ότι ο δολοφόνος ήταν Μουσουλμάνος, αιτών άσυλο ο οποίος είχε καταφτάσει πρόσφατα στην Αγγλία με πλοίο.

Ακόμα κι όταν αποκαλύφθηκε η αλήθεια ότι ο ύποπτος ήταν ένας 17χρονος Χριστιανός γεννημένος στο Κάρντιφ, οι ταραχοποιοί- υπό το πρόσχημα αφρικανών του ριζών – διεύρυναν τις επιθέσεις τους στους μη λευκούς και τις μειονότητες.

Χρονοδιάγραμμα των επιθέσεων:

30 Ιουλίου: Οι επιθέσεις ξεκίνησαν στο Σάουθπορτ όταν περίπου 70 άνθρωποι, οι οποίοι αρχικά μαζεύτηκαν έξω από το τζαμί, σύντομα έγιναν εκατοντάδες και ξεκίνησαν να επιτίθενται στο τζαμί με πέτρες κι άλλα βλήματα.

31 Ιουλίου: Βία εξαπολύθηκε στο Λονδίνο, το Άλντερσοτ, το Μάντσεστερ και το Χάρτπουλ καθώς ξενοδοχεία που φιλοξενούσαν

αιτούντες άσυλο δέχτηκαν επίθεση μεταξύ και άλλων στόχων.

2 Αυγούστου: Ταραχοποιοί επιτέθηκαν σε μη λευκούς ανθρώπους και συγκρούστηκαν με την αστυνομία στο Σάντερλαντ και το σαββατοκύριακο που ακολούθησε ήταν το ζενίθ της φασιστικής εξέγερσης.

3 Αυγούστου: Υπήρξαν ταραχές και ρίψεις βομβών μολότοφ στο Μπρίστολ, Μπέλφαστ, Χαλ, Λιντς, Μάντσεστερ και Στουκ-ον-τρεντ. Μια βιβλιοθήκη κάηκε στο Λίβερπουλ και στο Μπλακπουλ πανκιά πηγαίνοντας σε φεστιβάλ μουσικής αντιμετώπισαν τους ρατσιστές ταραχοποιούς.

4 Αυγούστου: Ρατσιστικός όχλος εμφανίστηκε στο Γουέιμουθ, Τάμγουορθ, Μπόλτον, Μίντλεσμπερο με κουκουλοφορεμένους φασίστες σπάζοντας παράθυρα των σπιτιών μεταναστών και φωνάζοντας ρατσιστικά συνθήματα. Στο Ρόθερχαμ, ο όχλος προσπάθησε να στραφεί στους αιτούντες άσυλο που διέμεναν σε μια αλυσίδα ξενοδοχείων και προσπάθησαν να τους κάψουν ζωντανούς.

5 Αυγούστου: Οι τελευταίες σοβαρές ταραχές εμφανίστηκαν στο Μπέλφαστ, το Νταρλινγκτον, το Μπέρνλεϊ, το Πλίμουθ και το Μπέρμιγχαμ.

6 Αυγούστου: Η κατάσταση γρήγορα αποκλιμακώνεται.

7 Αυγούστου: Αντιφασιστικές κινητοποιήσεις προκύπτουν σε όλη την Αγγλία.

Ακροδεξιές συνομωσίες, Ταραχοποιοί και Ζιονιστές-Φασίστες.

Το ακροδεξιό αφήγημα που πυροδότησε τις ρατσιστικές ταραχές έχει κοινά χαρακτηριστικά της λευκής υπεροχής -κατά της μετανάστευσης και της πολυπολιτισμικότητας. Αυτό το ξέσπασμα επιθέσεων του όχλου πήραν μια μορφή κατά του κατεστημένου, μέσω του ευρωσκεπτικισμού και της θεωρίας της νέας τάξης πραγμάτων συσχετιζόμενη με το μύθο της χαμένης εθνικής υπερηφάνειας.

Ρατσιστικές θεωρίες όπως η “Μεγάλη Αντικατάσταση” και “ο εκφυλισμός του Δυτικού Πολιτισμού” είναι σημαντικοί πυλώνες για την υποστήριξη αυτής της ατζέντας. Μουσουλμάνοι, μη λευκοί, μετανάστες, εκτρώσεις, έμφυλοι αγώνες και παρόμοια άλλα θέματα δαιμονοποιούνται και παρουσιάζονται ως τη woke κουλτούρα και ισχυρίζονται ότι είναι ένοχοι για την οικονομική ύφεση μεγάλων μερών της Βρετανικής κοινωνίας, η οποία στην πραγματικότητα έχει φτάσει στο ναδίρ εξαιτίας της φτωχοποίησης και του κοινωνικού κανιβαλισμού των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και των αποσυντιθεμένων κοινωνικών δεσμών.

Αυτή η εκρηκτική μίξη, που εξαπλώθηκε από τα mainstream μέσα με καμία εναλλακτική, πάνω από τη τελευταία δεκαετία, έχει διαμορφώσει έναν ατομικιστικό μηδενισμό. Ιδιαίτερα ευαίσθητη είναι η νεολαία της Ευρώπης, η οποία προσπαθεί να γεμίσει το κοινωνικοπολιτικό κενό ενώ υποστηρικτές του φυλετικού πολέμου όπως ο Nigel Farage, Tommy Robinson κι ο Έλον Μασκ προκήρυξαν ότι “ο εμφύλιος πόλεμος είναι αναπόφευκτος” στο Χ, πρώην Twitter, την επομένη του μαχαιρώματος των τριών κοριτσιών.

Ο Ρόμπινσον έγραψε στα κοινωνικά του δίκτυα : **“Κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν προειδοποιήθηκε”**. Έχω προειδοποιήσει σχετικά με αυτό εδώ και χρόνια.” Ο Ρόμπινσον είναι συνιδρυτής της EDL, μιας οργάνωσης στα έμπροσθεν των ακροδεξιών κινητοποιήσεων στην Αγγλία για πάνω από την τελευταία δεκαετία και ένας ιδιαίτερος υποκινητής ταραχών.

Ακόμη κι αν οι ακροδεξιές ομάδες που συγκεντρώθηκαν προσπάθησαν να αποφύγουν την ευθύνη για τις ταραχές και προσπάθησαν να κρυφτούν πίσω από αυθόρμητη μη οργανωμένη προσέγγιση όχλου έτσι ώστε να μην αντιμετωπίσουν τις συνέπειες, ο Ρόμπινσον κι η ισλαμοφοβική EDL είχαν την μεγαλύτερη επίδραση στα καλέσματά τους. Οι “συμμορίες του Ρόμπινσον” ήταν μια έκφραση, ευρέως γνωστή, για να ορίσουν αυτούς τους όχλους κατά τη διάρκεια της εβδομάδας των ταραχών.

Ο Ρόμπινσον είναι επίσης συνδεδεμένος με την Ισραηλινή ατζέντα τόσο στην Αγγλία όσο και στις ΗΠΑ. Ο EDL συνεργάζεται με το

ισλαμοφοβικό JDL στην Αγγλία, που έχει ιδρύσει ο φασίστας Ισραηλινός Μειρ Καχαν, ο οποίος υποστήριξε τον πλήρη αφανισμό, εκτοπισμό και εθνική κάθαρση της Παλαιστίνης.

Ο Ρόμπινσον είναι επίσης συνδεδεμένος με το ίδρυμα Quilliam, ένα ακροδεξιό think tank που τώρα έχει κλείσει, το οποίο έχει παράσχει λίστες από “εξτρεμιστές μουσουλμάνους” στη Βρετανική Κυβέρνηση κι ιδρύθηκε από οργανώσεις, που επένδυσαν σε παράνομη κατασκευή Ισραηλινών εγκαταστάσεων κι υποστήριξαν οικονομικά τους Φίλους του IDF. Οι διασυνδέσεις του με Αγγλοσαξονικές και Ζιονιστικές φασιστικές ομάδες διεθνώς έριξαν φως στην παγκοσμιοποίηση της Ισλαμοφοβίας και του ρατσισμού.

“Αυτό που έχουμε δει είναι ότι ακροδεξιοί influencers πυροδοτούν μια ρατσιστική μειονότητα αυτής της χώρας με στόχο τη βία κατά Μουσουλμάνων και προσφύγων.” είπε ο Άλεξ Ρόμπερτς, οικοδεσπότης του podcast για την ακροδεξιά, “12 Rules for What”.

Μια δηλητηριώδης μίξη από ξενοφοβία, που σιγομαγειρευόταν για χρόνια, όπλισε τα χέρια των ταραχοποιών. Ο Ρόμπερτς είπε, **“περισσότερο από ποτέ, αυτή ήταν η έκφραση μιας μετα-οργανωτικά ακροδεξιάς, που δεν διευθυνόταν από καμία οργάνωση. Αυτό το έκανε δύσκολο στους αντιφασίστες να απαντήσουν, επειδή είναι δύσκολο να καταλάβουμε που ένα ακροδεξιό κάλεσμα θα κερδίσει δημοτικότητα από τα ακροδεξιά on-λάιν πλήθη.”**

Αντιρατσιστές κατακλύζουν τους δρόμους ανά τη χώρα.

Το πολυπρόσωπο αντιρατσιστικό κύμα το οποίο εν τέλει κατέκλυσε πόλεις σε όλη την Αγγλία στις 7 Αυγούστου ξεπέρασε τα πολιτικά ιδεώδη και εισήγαγε ένα σώμα κοινοτήτων, μεταναστών και συμμοριών του δρόμου ως ένα ενωμένο αντιφασιστικό μέτωπο. Αυτό το νέο σημείο ανάφλεξης προστίθεται στην πολιτική κληρονομιά δράσεων κι αγώνων κατά του ρατσισμού ενώ διαφέρει από το παραδοσιακό, απομονωμένο πολιτικό ακτιβισμό.

“Αυτό ήταν από τα χειρότερα ξεσπάσματα ρατσιστικών ταραχών για πάνω από έναν αιώνα.” δήλωσε ο Ρόμπερτς και **“ οι μεγάλης κλίμακας αντιφασιστικές κινητοποιήσεις έφεραν στο προσκήνιο περισσότερη αυτοπεποίθηση. Καθοδηγούνται από την αποστροφή της ρατσιστικής βίας κι επιθυμίας με σκοπό την υπεράσπιση των κοινοτήτων.”**

Πολλοί συμμετέχοντες των αντιρατσιστικών συγκεντρώσεων σημείωσαν ότι πιστεύουν ότι η χρονική στιγμή των ταραχών χρησιμοποιήθηκε επίσης ως ένας τρόπος να καταστρέψουν την αποτελεσματικότητα των συνεχών πορειών υπέρ της Παλαιστίνης που συγκέντρωσαν μαζικά τους ανθρώπους στους δρόμους.

Και όπως ο Ρόμπερτς σημειώνει “ οι ακροδεξιοί κατά κόρον κράτησαν απόσταση κατά τη διάρκεια των μεγάλων κινητοποιήσεων “ πράγμα το οποίο τον οδήγησε να καταλήξει ότι “οι αντιφασίστες χρειάζεται να είναι περισσότερο οξυδερκείς σε αυτό που χτίζουν, να χτίσουν ένα κίνημα με προοπτική.”

Ένας διοργανωτής από τους Hackney Anarchists με το ψευδώνυμο Blade Runner, περιέγραψε στο Unicorn Riot τι έζησαν στους δρόμους του Λονδίνου κατά τη διάρκεια των ταραχών και το πολιτικό κλίμα μέχρι τη πρώτη εβδομάδα του Αυγούστου.

“Μερικοί από εμάς από την τοπική συλλογικότητα αποφάσισαν να παρευρεθούν στο *Trans Pride*, οργανώνοντας τη δική μας περιφρούρηση για να έχουμε το νου μας στους φασίστες. (Το *Trans pride* έλαβε χώρα στην καρδιά του Λονδίνου στις 27 Ιουλίου, 3 μέρες πριν ξεκινήσουν οι ταραχές) Η πορεία ήταν κι αυτή τη χρονιά μαζική και δεν ανησυχούσα ιδιαίτερα για τις εκδηλώσεις Ρόμπινσον στην πλατεία Τραφαλγκαρ εξαιτίας της μαζικότητας της πορείας. Αργότερα έμαθα από κάποιον από την συλλογικότητά μου ότι η διαδρομή της πορείας έπρεπε να αλλάξει σε συνεργασία με τις αρχές ώστε να αποφευχθεί να συμπέσει με τις εκδηλώσεις Ρόμπινσον, που επίτηδες διοργανώθηκαν για την ίδια μέρα και τοποθεσία (πλατεία Τραφαλγκαρ). Μετά διαβάσαμε στις ειδήσεις ότι στην πορεία συμμετείχαν 55.000 άνθρωποι, ενώ στις εκδηλώσεις Ρόμπινσον περίπου 15.000. Παρόλο που οι φασιστικές εκδηλώσεις είχαν πλήρη κάλυψη από τον Τύπο για αρκετές μέρες, μαζί με μια αξιοθρήνητη συμμετοχή 5.000 αριστερών που οργανώθηκε από το απεχθές SWP και το μέτωπό τους *Ενάντια στο Ρατσισμό*, το *Trans Pride* αγνοήθηκε ευρέως από τις ειδήσεις με μόνο σύντομες αναφορές.”

Σύντομα, διαδόθηκε η είδηση ότι αυτές οι φασιστικές ταραχές γίνονταν σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο. Σε ελάχιστες περιπτώσεις, οι αντιπαραθέσεις με αντιφασιστικές ενέργειες φάνηκαν να ευνοούν τους φασίστες, κάτι που δυσκόλεψε κάποιους. Αμέσως μετά, άρχισαν συζητήσεις στην τοπική μου συλλογικότητα σχετικά με την οργάνωση είτε τοπικά είτε σε συντονισμό με άλλες ομάδες. Ακούσαμε ότι η Συνέλευση Antifa του Λονδίνου

αντιμετώπιζε εσωτερικά ζητήματα και ίσως να μην μπορούσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, κάτι που λίγο πολύ επιβεβαιώθηκε αργότερα από την απουσία τους από τη διοργάνωση. Ανακοινώθηκαν πολλές τοπικές συνελεύσεις και η ομάδα μας αποφάσισε να χωριστεί σε δύο ή τρεις για να παρευρεθεί σε όλες. Πήγα με μερικούς άλλους σε μια συνέλευση στο Βόρειο Λονδίνο, όπου υπήρχε ευρέως διαδεδομένη υποψία φασιστικής διείσδυσης λόγω της είδησης ότι μια ομάδα συνομιλίας του Signal είχε παραβιαστεί. Η συνάντηση ήταν χαοτική και τελικά αντιπαραγωγική, έληξε σε λιγότερο από 90 λεπτά λόγω περιορισμών χώρου, χωρίς να ληφθούν αποφάσεις παρά μόνο να ακολουθηθεί το σχέδιο που είχαν θέσει οι συνήθεις ομάδες της αριστερής πρωτοπορίας. Διοργανώθηκαν αρκετές αντιδιαδηλώσεις για να απαντήσουν στις πολυάριθμες τοποθεσίες όπου οι φασίστες είχαν ανακοινώσει ότι θα διαμαρτυρηθούν κατά των εγκαταστάσεων υποστήριξης της μετανάστευσης. Παρακολούθησα το μεγαλύτερο με ανθρώπους από την τοπική μου συλλογικότητα και δεν υπήρχαν εκδηλώσεις, ούτε εμφανίσεις φασιστών πουθενά».

Μια συμμαχία ομάδων κατά του gentrification παρείχε μια δήλωση που συνοψίζει τη λευκή υπεροχή ως τη ρίζα που γέννησε τους ρατσιστικούς όχλους ενάντια στους μετανάστες που δημιουργήσαν **«ακμάζουσες τοπικές οικονομίες σε όλο το Λονδίνο και σε ολόκληρο το Ηνωμένο Βασίλειο».**

Είπαν ότι η κοινοτική άμυνα είναι μια πράξη συλλογικής φροντίδας και ότι μια **«συνεχιζόμενη φασιστική εξέγερση»** είναι αναπόφευκτη **«μέχρι να αντιμετωπιστεί αποφασιστικά η ανισότητα, έως ότου οι επενδύσεις σε υποβαθμισμένες γειτονιές αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη και έως ότου οι γειτονιές μας δεν ξεπουληθούν πλέον από τους κράτος σε επενδυτές ακινήτων».**

Ένα μέλος της συμμαχίας, ο Kernow Goldfinger, τόνισε στη δήλωσή του ότι **«η άμυνα και η ανθεκτικότητα της κοινότητας βρίσκονται στο επίκεντρο αυτού που κάνουμε. Οι πρόσφυγες αξίζουν να ενσωματωθούν σε προϋπάρχουσες κοινότητες, αντί να εξαναγκάζονται σε φορτηγίδες φυλακών και ερειπωμένα**

ξενοδοχεία, να υποβάλλονται σε κρατική βία και να κινδυνεύουν από ρατσιστικές επιθέσεις όχλου. Οι αυστηρότερες ποινές, τα γρήγορα δικαστήρια, η αυξημένη αστυνομική καταστολή και η επιτήρηση δεν θα βοηθήσουν κανέναν και φοβόμαστε ότι αυτά σύντομα θα στραφούν στις κοινότητές μας και σε όσους αγωνίζονται για ένα καλύτερο μέλλον».

Τουλάχιστον 1.280 άτομα συνελήφθησαν και 796 άτομα κατηγορήθηκαν για συμμετοχή στις ταραχές. Ένα 12χρονο αγόρι στο οποίο δόθηκε εντολή παραπομπής για 12 μήνες ήταν το νεότερο άτομο που καταδικάστηκε στην Αγγλία. Η μεγαλύτερη ποινή ήταν 9 χρόνια που επιβλήθηκε σε έναν 27χρονο στο Ρόδερχαμ για βίαιη αναταραχή, οπλοκατοχή σε δημόσιο χώρο και απόπειρα εμπρησμού με σκοπό να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του. Οι περισσότερες από τις ποινές ήταν κατά μέσο όρο 24 μήνες για βίαιη διαταραχή.

Σε απάντηση στις ταραχές, το κράτος ξεκίνησε έναν κατασταλτικό νέο νόμο που ονομάζεται Εθνικό Πρόγραμμα Βίαιων Διαταραχών. Οι υπερασπιστές της πολιτικής ελευθερίας και οι αντιφασίστες ισχυρίζονται ήδη ότι αυτός ο νέος νόμος θα στραφεί εναντίον των κοινοτήτων και των μειονοτήτων που υποτίθεται ότι προστατεύει.

Μια ευρέως διαδεδομένη άποψη στο Λονδίνο είναι ότι η καταστολή και οι συλλήψεις από το κράτος εναντίον ακροδεξιών ρατσιστών δεν είναι το φάρμακο για τη θεραπεία του ρατσισμού. Η μαζική εκροή κόσμου στους δρόμους την Τετάρτη 7 Αυγούστου έδειξε ότι η αυτοοργάνωση και η αυτοαντοχή είναι μια ξεκάθαρη επιλογή πέρα από ατομικές αλήθειες και ο αγώνας δεν αφορά προσωπικούς ανεμόμυλους, αλλά για μια συλλογική ικανότητα να είσαι παρών ακόμα και στα πιο σκοτεινά ώρες.

Διήμερο εκδηλώσεων 12-13 Οκτώβρη, Πάντειο Πανεπιστήμιο: “Ο Νέος Ποινικός κώδικας εντός του Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου”

Η οργάνωση της επόμενης μέρας σε συνθήκες ποινικής τρομοκρατίας, πολιτειακής εκτροπής και στρατιωτικής εμπλοκής

Ένας πρώτος κύκλος εκδηλώσεων, κινητοποιήσεων και πολιτικού

διαλόγου, σχετικά με τον νέο ποινικό κώδικα και τα πολύπλευρα αποτελέσματα που φέρνει στους αγώνες, στις κοινωνίες και τα κινήματα, έχει κλείσει. Μετά από σχεδόν έναν χρόνο, ο νέος ποινικός κώδικας έχει πλέον αναλυθεί από πολλές σκοπιές. Ορμώμενοι από όσα συλλογικά συζητήθηκαν και από όσα αναγνωρίσαμε εξαρχής, συμπεραίνουμε πως ο νέος ποινικός κώδικας είναι το επιστέγασμα μιας ολόκληρης και μακροχρόνιας πολιτικής ατζέντας των κυβερνήσεων και της άρχουσας τάξης που καταπιέζει και ποινικοποιεί την κοινωνία και τους αγώνες της. Αγώνες που πλέον αφορούν ακόμα και την στοιχειώδη επιβίωση των ανθρώπων.

Είναι ζωτικής σημασίας, επομένως, να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε σε αυτή την νέα κατάσταση. Αυτό απαιτεί την κοινή οργανωτική αναβάθμιση του κινήματος, των δομών και των εργαλείων μας, για να δώσουμε απαντήσεις σε αυτήν την παρατεταμένη κρίση. Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε την βάση για μια επαναστατική προοπτική, ώστε να ορίσουμε ως κοινωνία την ζωή μας. Να καταφέρουμε να επιβιώσουμε, να ανταποκριθούμε πολιτικά ως κίνημα στις βαθιές πολιτειακές και κοινωνικές αλλαγές που συντελούνται και να αντεπιτεθούμε σε καθεστώτα και κυβερνήσεις που διαμορφώνονται σε συνθήκες τρίτου παγκοσμίου πολέμου.

Αφήνοντας πίσω τα πάγια προβλήματα των χρόνιων αδυναμιών μας, θεωρούμε αφενός χρέος μας να αναγνωρίσουμε την σοβαρότητα της σημερινής κατάστασης και αφετέρου να έρθουμε σε ευρείες συγκλίσεις για την κλιμάκωση και την όξυνση των αντιστάσεων μας. Η εκδήλωση που προτείνουμε στοχεύει στο να οργανώσουμε τους σχεδιασμούς μας και την πρακτική τους εφαρμογή πάνω στην πραγματικότητα με μια συνολική πρόταση που θα βρει άμεση αλλά και μακροχρόνια εφαρμογή.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατο 12/10, 18:00 (Κτήριο Σάκη Καράγιωργα)

Ποινική τρομοκρατία, φυσική καταστολή και μηχανισμοί προπαγάνδας και ελέγχου, μέσω της ενημέρωσης

Γ. Κακαρνιάς (Δικηγόρος),

Ελευθεριακό σχήμα Παντείου

Ταμείο Αλληλεγγύης Φυλακισμένων και Διωκόμενων Αγωνιστ(ρι)ών

Τοποθέτηση πρώην πολιτικού κρατούμενου

Infolibre (Συνεργατική για την ανεξάρτητη ενημέρωση και επικοινωνία)

OmniaTV (Διαδικτυακή πλατφόρμα ενημέρωσης από τα κάτω)

Πολιτειακή εκτροπή και το τέλος του κοινωνικού συμβολαίου της μεταπολίτευσης

Α. Παπαρρούσου (Δικηγόρος)

Πλατφόρμα Συνομοσπονδιακής Ένωσης

Κυριακή 13/10, 12:00 (Γυάλινο Κτίριο)

Κοινωνική αυτοοργάνωση, κοινωνική δικαιοσύνη και εσωτερική οικονομία: τροφή, υγεία, ενέργεια, Παιδεία, στέγη, δίκαιο (12:00-16:00)

Κ. Πατρικίου (Πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων του Αγ. Σάββα)

MEKA REVERSE (Μέτωπο για τη Κοινωνική Απελευθέρωση – Με.Κ.Α.)

Κορινθιακός SOS (Οργανωτική αγωνιστική σύμπραξη αυτοοργανωμένων ομάδων)

ΑΔΥΕ (Αυτοοργανωμένη Δομή Υγείας Εξαρχείων)

Πρωτοβουλία για ένα πολύμορφο κίνημα στην ψυχική υγεία,

Ντ. Ρέππα (Δασκάλα, ΣΕΠΕ Αριστοτέλης),

Μικρό Δέντρο (Αυτοοργανωμένο παιδαγωγικό εγχείρημα)

**Η οργάνωση της επόμενης μέρας σε συνθήκες ποινικής
τρομοκρατίας, πολιτειακής εκτροπής και στρατιωτικής εμπλοκής
(18:00)**

Γ. Μάγγος,

Α. Μανιουδάκης

Κ. Μάτσα (Ψυχίατρος)

Κ. Παπαδάκης (Δικηγόρος),

Α. Παπαρούσου (Δικηγόρος)

**Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στον νέο ποινικό κώδικα και την
πολιτειακή εκτροπή**

Mail: syneleysi-poinikos-ath@protonmail.com

Twitter: @AssemblyPenal